

gang til at fastsætte ejendomsskyldpromillens højde, dog således, at ejendomsskyldpromillen aldrig kan fastsættes højere end til $\frac{3}{4}$ af grundskyldpromillen, svarende til det forhold mellem promillerne, som kommunerne efter de gældende regler er pligtige at følge.

Til § 3.

Ved den ændrede formulering af paragrafen foreslås de i medfør af lov nr. 46 af 14. februar 1951 for perioden 1. april 1951 til 31. marts 1955 gældende fradrag indarbejdet i loven.

Bestemmelsen om fradragene ved beregningen af den amtskommunale ejendomsskyld foreslås ophævet som konsekvens af denne ejendomsskylds bortfald.

Til §§ 4 og 5.

Efter de gældende regler har Københavns kommune siden 1926 ikke kunnet fastsætte grundskyldpromillen højere end til 7,5, og Frederiksberg kommune har siden samme år været bundet til ikke at udskrive kommunal grundskyld med mere end 9,02 promille. Medens Københavns kommune har udnyttet det ovennævnte maksimum, er dette ikke tilfældet i Frederiksberg kommune, hvor grundskyldpromillen i en årrække har været 8,40.

For købstadkommunerne, flækkerne og Marstal kommune er der også i loven en maksimalgrænse for udskrivningen af ejendoms-skatter, hvilken grænse nærmere er udtrykt således i lovens § 5, stk. 1, 3. pkt.:

»Ved promillernes fastsættelse vil det være at iagttage, at den kommunale grundskyld og ejendomsskyld ikke kommer til at udgøre mere end $\frac{1}{6}$ af alle de udgifter, som efter gennemsnittet af det sidste tiår i det hele har været genstand for ligning på fast ejendom og på personer med tillæg af den kommunale ejendomsskyld, der i skatteåret 1925—26 blev opkrævet i kommunen i henhold til lov nr. 85 af 15. maj 1903 § 21.«

I paragraffens følgende stykker er det fastsat, hvilke skatter der skal tages i betragtning ved beregningen af det pågældende maksimum.

Som det fremgår af bestemmelserne, har man i den bestående lovgivning i princippet en varierende maksimumsgrænse for ejendomsbeskatningen i de nævnte kommuner, således at grænsen ikke alene varierer fra kommune til kommune, men også for den enkelte

kommune varierer med konjunkturerne som helhed, med kommunens størrelse (indlemmelser), med de kommunale udgifter og andre faktorer.

Da det har vist sig, at de omtalte bestemmelser om begrænsning i adgangen til frit at fastsætte grundskyldpromillen har haft meget ringe betydning, idet de promiller, hvormed grundskylden i langt de fleste bykommuner opkræves, ligger endog langt under det tilladte maksimum, har man fundet det naturligt, at disse bestemmelser bortfalder i forbindelse med den her foreslåede frigivelse af ejendomsskyldpromillens forhold til grundskyldpromillen. Samtidigt foreslås det, at bykommunernes adgang til at nedsætte grundskyldpromillen bortfalder.

Til § 6.

De som stk. 2—4 i lovens § 6 foreslåede nye bestemmelser angående ligningsforholdet i sognekommuner afløser de herom hidtil gældende bestemmelser i § 18 i lov af 6. juli 1867 om landkommunernes styrelse og i § 26 i lov nr. 85 af 15. maj 1903 om ændringer i den kommunale beskatning.

Reglerne i stk. 2, der indeholder en definition af ligningsforholdet, svarer ganske til de gældende regler herom. Ved ligningsforholdets fastsættelse skal således alene medregnes den kommunale grundskyld og ejendomsskyld samt den personlige skat til opholdskommunen, der i forslaget til lov om kommunal indkomstskat m. m. betegnes som almindelig kommunal indkomstskat, medens der bortses fra andre kommunale indtægter, såsom kommunernes andel i grundstigningsskylden. Den kommunale tillægsskat, jfr. § 7 i forslaget til lov om kommunal indkomstskat m. m., tilfalder ikke vedkommende kommune, og der kan følgelig ikke blive spørgsmål om, at denne skat tages i betragtning ved ligningsforholdets fastsættelse.

Reglerne i stk. 3 om adgangen til at ændre ligningsforholdet i løbet af en 4-års periode tager navnlig sigte på stærkt voksende kommuner, idet det for sådanne kommuner ofte vil være vanskeligt at fastsætte et ligningsforhold, der vil virke rimeligt gennem hele 4-års perioden.

Bestemmelserne i stk. 4 tilsigter at tilvejebringe større beskatningsmæssig ensartethed i sognekommunerne. Til belysning af forholdene på dette område skal nedenfor gives en